

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7C/225/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815205851
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8815205851.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Martinou Melníkovou v právnej veci žalobcu: Slovak Telekom, a.s., Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469, zast. JUDr. Peter Škerlík, advokát, ul. J. Ťatliaka 2051/8, 026 01 Dolný Kubín, proti žalovanému: I. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX N. R. XXX, Š. N. T. I., o zaplatenie 389,21 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Súd konanie o povinnosti žalovaného zaplatiť sumu 20 eur z a s t a v u j e.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 265,13 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 285,13 eur od 10.04.2015 do 21.03.2016, zo sumy 265,13 eur od 22.03.2016 do zaplatenia a iné trovy konania vo výške 10,58 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 395,91 eur na účet právneho zástupcu žalobcu, a to všetko sa mu povoľuje splácať v mesačných splátkach po 25 eur mesačne počnúc mesiacom, ktorý nasleduje po právoplatnosti tohto rozsudku vždy do 25-tého dňa toho ktorého mesiaca pod následkom straty výhody splátok.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 09.06.2015 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 389,21 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% zo sumy 389,21 eur od 10.04.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovaný uzatvoril so žalobcom dňa 25.06.2014 zmluvu o poskytovaní verejných služieb s dodatkom k zmluve, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy v čase uzatvorenia aj ukončenia zmluvného vzťahu boli Všeobecné podmienky pre poskytovanie verejných služieb prostredníctvom mobilnej siete spoločnosti Slovak Telekom, a.s. zo dňa 01.02.2014 (ďalej len „Všeobecné podmienky“). Využívaním služieb verejnej mobilnej siete žalovaným, ako aj porušením povinností vyplývajúcich mu zo zmluvy a dodatku vznikla žalobcovi pohľadávka. Suma 389,21 eur pozostáva z mesačných poplatkov (paušál) vo výške 19,98 eur, hlasových služieb (hovorné) vo výške 183,41 eur, nehlasových služieb (SMS) vo výške 80,30 eur, iných poplatkov a služby (elektronická faktúra) vo výške 1,44 eur a zníženej zmluvnej pokuty vo výške 104,08 eur. Nárok na vyúčtovanú zmluvnú pokutu vo faktúre č. 7502826477 v sume 104,08 eur vznikol žalobcovi podľa bodu 4. Dodatku v dôsledku porušenia povinností žalovaným dohodnutým v bode 1 písm. b) a v tabuľke č. 1 dodatku, z ktorého vyplýva, že žalovaný bol povinný po dobu 24 mesiacov od dátumu uzavretia dodatku platiť riadne a včas cenu služieb v súlade so zmluvou, so Všeobecnými podmienkami tak, aby nedošlo z týchto dôvodov k prerušeniu poskytovania služieb poskytovaných prostredníctvom SIM karty. Žalovaný si však povinnosti neplnil, v dôsledku čoho mu žalobca dňa 25.09.2014 prerušil poskytovanie služieb poskytovaných prostredníctvom SIM karty. K opodstatnenosti zmluvnej pokuty treba viesť, že žalovaný po uzatvorení zmluvy služby s benefitmi uvedenými najmä v dodatku pod bodom 1 písm. c) a d) využíval po dobu 3 mesiacov, no uhradil iba jedinú

faktúru. Teda s veľkou mierou pravdepodobnosti možno dospieť k záveru, že cieľom žalovaného pri uzatváraní zmluvy nebolo zabezpečiť si poskytovanie služieb ale najmä získať možnosť za čo najmenší poplatok telefonovať. Jeho konanie nesie skôr znaky podvodného konania občana, ktorý chce využívať služby mobilného operátora. Zároveň poukázal na Uznesenie KS v B. Bystrici sp.zn. 16Co/53/2012 zo dňa 30.05.2012. Zmluvná pokuta, ako všeobecne uznávaný inštitút obligačného práva plní zároveň viacero funkcií aj pri zabezpečovaní zmlúv o pripojení uzatváraných podľa zákona o elektronických komunikáciách. Listom zo dňa 13.05.2015 žalobca oznámil žalovanému, že v súlade s § 44 ods. 12 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, ako aj v súlade s ust. časti III. čl. 6. bodu 8 písm. b) Všeobecných podmienok s účinnosťou od 20.05.2015 odstupuje od zmluvy a to z dôvodu, že žalovaný nezaplatil žalobcovi ceny za poskytnuté služby ani do 45 dní po dni splatnosti jednotlivých faktúr. Úrok z omeškania si uplatňuje od 10.04.2015, t.j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti najneskôr splatnej faktúry vo výške 5,05%.

Na pojednávaní dňa 23.03.2016 zobral žalobca žalobu v časti o zaplatenie sumy 20 eur späť z dôvodu úhrady tejto sumy žalovaným dňa 21.03.2016 a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 369,21 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 389,21 eur od 10.04.2015 do 21.03.2016 a zo sumy 369,21 eur od 2.03.2013 do zaplatenia a trov konania.

Žalovaný požiadal o možnosť úhrady dlžnej sumy v splátkach a potvrdil úhrady 20 eur po začatí konania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, vylúčením účastníkov konania a zistil nasledovný skutkový stav:

Právny zástupca žalobcu vo svojej výpovedi súdu uviedol, že zotrúva na dôvodoch podanej žaloby spolu so späťvzatím žaloby do sumy 20 eur.

Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že v pobočke Slovak Telekom podpísal zmluvu, kde si dohodol program ako je uvedený v dodatku program HAPPY XSL, kde vedel, že má platiť poplatok mesačne asi 10 eur s tým, že zmluvu si pred podpisom prečítal. Bol oboznámený aj s tým, že v prípade nedodržania zmluvy má platiť pokutu vo výške 120 eur. Obchodné podmienky mu boli taktiež doručené. V ďalšom uviedol, že žiada o povolenie splátok po 20 až 25 eur z dôvodu zlej finančnej situácie, nakoľko manželka poberá invalidný dôchodok vo výške 117 eur a on pracuje na dohodu s príjmom 80 eur mesačne. Majú jedného nezaopatreného syna, ktorý budúci mesiac dovŕši 18 rokov, školu nenavštevuje. Býva v rodinnom dome so svojou sestrou, pričom na elektrinu hradí mesačne sumu 38 eur a plyn hradia spolu so sestrou vo výške 110 eur mesačne. Potvrdil, že nedodrжал dobu viazanosti 24 mesiacov a paušály hradil iba 4 mesiace.

Právny zástupca žalobcu vo svojej záverečnej reči uviedol, že žalovaný využíval služby 3 mesiace, no zaplatil len jedinú faktúru. V období od 22.07.2014 do 21.09.2014 využíval možnosť lacnejšie telefonovať a používať internet spolu 21 hodín a 33 minút. To znamená, že denne volal v priemere 41,28 minút. Užívateľom bol 3 mesiace. Rozdiel medzi Happy XS a Happy L podľa cenníkovej ceny bol 60 eur, pritom SMS mal v rámci SR zdarma (inak by ich bol mal spoplatnené), volať mohol zdarma aj v špičke, teda od 07,00 do 19,00 hod., čo by inak bol mal tiež spoplatnené. Čiže ak ku 60 eurám pripočítame poplatky, ktoré by bol pri rovnakom používaní prístroja ako používal platil ak by nemal benefit len Happy L, tak by bol pri tej istej intenzite hovorov, resp. tých istých hovoroch zaplatil oveľa viac ako predstavuje dohodnutá zmluvná pokuta celá, nie tá, ktorú požaduje žalobca po jej znížení. Zmluvná pokuta ako všeobecne uznávaný inštitút obligačného práva plní zároveň viacero funkcií. Pokiaľ ide o funkciu kompenzačnú, tak touto funkciou nie je pokrývaný len rozdiel medzi benefitmi, ktoré uzatvorením tej, ktorej zmluvy boli poskytnuté, napríklad nižšie hovorné, nižšia cena za dátové prenosy, SMS, MMS a pod. Tak ako vyplýva z ďalej uvedeného, zmluvná pokuta plní vždy aj funkciu sankčnú, či prevenčnú, no zároveň aj funkcie iné, ktoré sú v každom prípade síce skúmateľné, avšak niekedy len veľmi obtiažne kvantifikovateľné /napr. stimulačná, či výchovná/. „Veriteľ má vždy právo na pokutu najmenej vo výške vzniknutej škody“ (Rozsudok NS ČR sp. zn.: 32 Odo 1299/2006). V opačnom prípade by vyššie uvedený stav logicky mohol viesť postupne k výraznému zhoršeniu ekonomickej situácie žalobcu, čo by postupne mohlo znamenať, že sa dostane až do stavu insolventie s likvidačnými následkami. Rovnako zhubný dopad na vývoj ekonomických vzťahov žalobcu by mohlo mať aj regresívne stanovovanie výšky zmluvnej pokuty s ohľadom na dobu plnenia podmienok zmluvy zo strany zákazníkov. V konečnom dôsledku by takéto chápanie znamenalo aj degradovanie samotného zabezpečovacieho právneho

inštitútu na akýsi „doplatok dotácie ceny“, čím by sa zároveň úplne poprela sankčná a preventívna funkcia zmluvnej pokuty. A teda aj jej podstata!!! Žalovaný uzatvoril zmluvu slobodne, pričom pri jej uzatváraní si mohol vybrať z množstva ponúkaných programov a služieb na telefonovanie. Mohol si dohodnúť tie isté služby aké si dohodol aj bez akejkoľvek viazanosti, ale aj také zariadenie a služby, kde ich poskytovanie je viazané na určité časové obdobie /zvolil si 24 mesačnú viazanosť/ počas ktorého bude využívať služby za nižšie ceny hovorného, SMS, MMS, atď. Mohol si zvoliť program a objednať služby bez toho, aby bola dohodnutá akákoľvek zmluvná pokuta, ale aj služby lacnejšie s viazanosťou a zmluvnou pokutou. Aj pri voľbe takmer každého programu si mal ešte možnosť zvoliť aj iné benefity podľa vlastného výberu. Ak si teda žalovaný vybral práve ten program, ktorý si vybral, tak určite si benefity s ním spojené nevybral náhodou, ale vyberal si vždy taký, ktorý v danom čase najlepšie reflektoval jeho očakávania a požiadavky, ktoré sa žalobca zaviazal garantovať mu určitú dobu a on sa zaviazal za dohodnuté služby platiť po dobu viazanosti pod sankciou zmluvnej pokuty pre prípad, že svoj záväzok nedodrží. Hodnota benefitov, ako zabezpečovanej povinnosti, ktoré boli žalovanému poskytnuté je zrovnateľná s výškou zmluvnej pokuty, čo vyplýva najmä z toho, že ak by tieto benefity žalovaný nemal možnosť využívať, za telefonovanie rovnakým spôsobom a v rovnakom čase by zaplatil určite viac ako činí výška dohodnutej zmluvnej pokuty spolu s úhradami, ktoré zaplatil resp. mal zaplatiť žalobcovi pri využití všetkých benefitov. Zmluvná pokuta bola dohodnutá so žalovaným slobodne. Zmluvou sa zaväzuje nielen platiť za poskytované služby, ale tiež pre prípad nedodržania záväzku zaplatiť zmluvnú pokutu. Žalobca sa zase zaväzuje poskytovať služby po určité obdobie za dohodnutých podmienok. Kým zmluvnú pokutu si účastníci dohodli v závislosti na poskytnutých benefitoch, žalobca pre prípad, že by nedodržel záväzky a povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo Zmluvy môže byť sankcionovaný oveľa prísnejšie, čo zabezpečuje už samotný právny poriadok. Okrem náhrady škody, ktorú si môže spotrebiteľ uplatniť v prípade nedodržania záväzku žalobcom, je žalobca ešte sankcionovateľný /na rozdiel od žalovaného/ štátom. Možno teda povedať, že ak tu možno hovoriť o nerovnovážnom postavení, tak len v prospech žalovaného, ktorého chráni už zákon a (ne)dodžiavanie jeho práv zo Zmluvy sankcionuje podstatne vyššími pokutami ako je dohodnutá zmluvná pokuta. Sankcie za nedodržanie záväzku sú upravené v najmä v § 73 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách /do 01.11.2011 upravoval zákon č. 610/2003 Z.z. - § 71/. V tejto súvislosti tiež považujú za potrebné poukázať na rozhodnutie NS SR sp. zn.: 4 Obdo 4/99 z 01.09.2000. V ďalšom poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 9Co/35/2013 zo dňa 11.03.2014, ako aj na stanovisko ústavného sudcu Milana L'alíka (I. ÚS 547/2012).

Zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 20.06.2014 uzavretou medzi žalobcom ako podnikom a žalovaným ako účastníkom, fyzickou osobou nepodnikateľom podľa zákona č. 351/2011 o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov vyplýva, že predmetom zmluvy bol program služieb Happy XS(L).

Žalovaný vyhlásil, že sa zoznámil so Všeobecnými podmienkami pre poskytovanie verejných služieb prostredníctvom mobilnej siete Podniku, s osobitnými podmienkami služieb, ak ich podnik vydal pre služby, ktoré požaduje aktivovať a Cenníkom ktoré sa ako neoddeliteľné súčasť tejto zmluvy zaviazal dodržiavať. Svojim podpisom potvrdil prevzatie Všeobecných podmienok, osobitných podmienok, Cenníka a vyššie špecifikovanej SIM karty.

Podľa bodu 1 dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 20.06.2014 jeho predmetom bola aktivácia programu služieb uvedeného v tabuľke č. 1 dodatku (písm. a) dodatku), záväzok účastníka riadne a včas platiť cenu za zriadenie a poskytovanie služieb podniku podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou, dodatkom, všeobecnými podmienkami a cenníkom (písm. b) dodatku).

Účastník sa zaväzuje, že po dobu 24 mesiacov nepožiada o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konania, na základe ktorého by Podniku vzniklo právo zrušiť Zmluvu odstúpením od nej alebo právo vypovedať Zmluvu z dôvodov porušenia povinnosti zo strany Účastníka; za žiadosť o vypojenie SIM karty z prevádzky sa pritom považuje najmä výpoveď Zmluvy zo strany Účastníka, žiadosť o jej vypojenie v prípade straty alebo krádeže SIM karty, ako aj odstúpenie Účastníka od Zmluvy z iného dôvodu, než je porušenie povinnosti na strane Podniku (bod 2. Dodatku).

Podľa bodu 4 Dodatku v prípade porušenia záväzku účastníka uvedeného v bode 1 písm. b) tohto Dodatku, v dôsledku čoho dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku.

Z tabuľky č. 1 dodatku súd zistil, že dĺžka viazanosti bola dohodnutá na 24 mesiacov a suma zmluvnej pokuty vo výške 120 eur.

V zmysle bodu 2, časť I. Všeobecných podmienok pre poskytovanie verejných služieb prostredníctvom mobilnej siete spoločnosti Slovak Telekom, a.s.(ďalej len Všeobecné podmienky), tieto všeobecné podmienky vydané podnikom podľa § 44 ods. 1 Zákona upravujú vzájomné práva a povinnosti medzi podnikom ako poskytovateľom elektronických komunikačných služieb poskytovaných prostredníctvom mobilnej siete a osobami, ktoré sú účastníkmi týchto služieb.

Podľa čl. 1. bod 13, časť III. Všeobecných podmienok, práva a povinnosti podniku a účastníka založené zmluvou sa budú riadiť podmienkami dojednanými v zmluve (vrátane jej zmien a dodatkov), platným Cenníkom, Osobitnými podmienkami, Všeobecnými podmienkami, zákonom, ako aj pokynmi Podniku, s ktorými bol účastník oboznámený.

Účastník je okrem ďalších povinností uvedených v zmluve povinný najmä platiť riadne a včas cenu za poskytnutú alebo požadovanú službu v súlade so zmluvou a s platným cenníkom (čl. 2. bod 2 písm. b), časť III. Všeobecných podmienok).

V zmysle čl. 3. bod 1 písm. b), časť III. Všeobecných podmienok, podnik má okrem ďalších práv uvedených v Zmluve alebo niektorej súčasti zmluvy najmä právo na zaplatenie ceny za poskytnutú alebo požadovanú službu v súlade so zmluvou, vrátane jej súčasti, najmä cenníkom.

Podľa čl. 6. bod 8 písm. b), časť III. Všeobecných podmienok, podnik má právo odstúpiť od zmluvy, okrem iných prípadov dojednaných v zmluve alebo niektorej súčasti zmluvy, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnuté služby ani do 45 dní po dni splatnosti.

Ak nie je cena za poskytovanú alebo požadovanú službu dojednaná v zmluve výslovne, vzťahuje sa na ňu Cenník (bod 1, časť IV. Všeobecných podmienok).

V zmysle časti IX. bod 2 Všeobecných podmienok, na všetky právne vzťahy medzi podnikom a účastníkom sa vzťahuje právny poriadok Slovenskej republiky, a to aj v prípade, ak je účastník cudzincom. Vzťahy, ktoré nie sú upravené v zmluve, ani v zákone, sa spravujú ustanoveniami ostatných príslušných právnych predpisov.

Žalobca vystavil žalovanému za poskytnuté služby faktúru č. 7408061178 splatnú dňa 09.09.2014 na sumu 156,90 eur (poplatky za služby), faktúru č. 7409013927 splatnú dňa 09.10.2014 na sumu 128,23 eur (poplatky za služby) a faktúru č. 7502826477 splatnú dňa 09.04.2015 na sumu 104,08 eur (zmluvná pokuta).

Listom zo dňa 13.05.2015, označeným ako odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, žalobca žalovanému oznámil, že spoločnosť Slovak Telekom odstupuje od zmluvy s účinnosťou od 20.05.2015 v súlade s ustanoveniami § 44 ods. 8 písm. b) a § 44 ods. 12 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, ako aj v súlade s ustanovením časti III. čl. 6 bodu 8. písm. b) Všeobecných podmienok, a to z dôvodu neplatenia ceny za poskytnuté služby ani do 45 dní po dni splatnosti.

Podľa § 96 ods. 1 a ods 3 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti, alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Aj je návrh vzatý späť v časti, súd konanie v tejto časti zastaví. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Na pojednávaní dňa 23.03.2016 zobral žalobca žalobu späť v časti sumy 20 eur späť, preto súd v tejto časti konanie zastavil.

Podľa § 43 ods. 1, písm. a) a d) zákona NR SR č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov účinného v čase uzatvorenia zmluvy a dodatku, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu a právo dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu nezaplatenia splatnej sumy za verejnú službu v lehote upravenej v zmluve o poskytovaní verejných služieb, a to až do jej zaplatenia alebo do zániku zmluvy o poskytovaní verejných služieb; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení a uplynutí primeranej lehoty určenej na zaplatenie.

Podľa § 43 ods. 2, písm. a) zákona NR SR č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, účinného v čase uzatvorenia zmluvy a dodatku, podnik je povinný uzavrieť zmluvu o poskytovaní verejných služieb s každým záujemcom o poskytovanie verejnej služby, ak nie je dôvod na jej odmietnutie podľa odseku 1 písm. c).

Spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu a je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu.

Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách .

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania;

výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom po 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej boli žalovanému žalobcom poskytované služby, tak ako boli vyúčtované jednotlivými faktúrami, pričom žalovaný sumu za tieto služby neuhradil, preto súd v tejto časti žalobu považoval za dôvodnú a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 265,13 eur, mimo zmluvnej pokuty, ktorým nárokom sa bude zaoberať nižšie.

Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto ho súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to vo výške a z jednotlivých súm za predmetné obdobie omeškania tak, ako sú uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. V čase omeškania bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 0,05% p.a. a úrok z omeškania tak predstavuje výšku 5,05% ročne ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Ďalším žalobcom uplatneným nárokom bol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty tak ako bola žalovanému vyúčtovaná faktúrou č. 7502826477, ktorý nárok žalobca v žalobnom návrhu odvodzoval od skutočnosti, že žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce pre neho z dojednaného zmluvného záväzku a to konkrétne, že nezaplatil za vyúčtované faktúry, čím porušil zmluvnú povinnosť a je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu.

Čo sa týka nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty, žalobca právo na zmluvnú pokutu odvíja od zmluvy o poskytovaní verejných služieb a dodatku k nej, ktoré ako typové zmluvy sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje a preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých dodatkoch a žalobca menil len výšku zmluvnej pokuty. Súd ďalej konštatuje, že žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, keď v zmluve je priamo uvedené, že ju uzatvárala ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Tento vzťah medzi účastníkmi na základe zmluvy vznikol v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

Súd pri hodnotení dojednaných zmluvných podmienok bral zreteľ na povahu tovaru, na ktorý zmluva bola uzavretá, keď predmetom bolo poskytovanie služieb v rámci dohodnutého programu, pričom cena za poskytované služby bola stanovená cenníkom a zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú s tým, že v zmysle dodatku sa žalovaný zaviazal, že po dobu 24 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu s podnikom a že po celú túto dobu bude bez prerušenia tieto služby využívať a to v súlade s jeho záväzkami. Zmluvná pokuta bola dojednaná pre porušenie povinností tak ako boli uvedené v jednotlivých ustanoveniach vyplývajúcich pre žalovaného zo zmluvy a predmetného dodatku. Súd bral na zreteľ aj okolnosti súvisiace s uzavretím predmetnej zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy, keď zmluva bola uzavretá na predtlačí spoločnosti, jednotlivé údaje boli vpísané zástupcom spoločnosti. Dodávateľ z hľadiska času vôbec nerozlišuje, kedy ku skutočnosti zakladajúcej nárok dodávateľa na zmluvnú pokutu dôjde s tým, že zmluvná pokuta by mu patrila aj v prípade, žeby žalovaný len uskutočnil nejaký úkon smerujúci k ukončeniu platnosti zmluvy, teda bez ohľadu na to, či by k ukončeniu platnosti aj došlo. Ďalším aspektom

je aj samotná výška zmluvnej pokuty, ktorá bola určená jednotnou sumou za porušenie viacerých pre žalovaného zo zmluvy, všeobecných podmienok a dodatku vyplývajúcich povinností.

V danej právnej veci si žalobca uplatňuje nárok z titulu zmluvnej pokuty ako sa ňou súd zaoberal vyššie, pričom sa jedná o dojednanie, ktoré bolo viacerými rozhodnutia súdov vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Trnava sp.zn. 10C/127/2015).

Súd poukazuje na ustanovenie § 53a ods. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Citované ustanovenie § 53a je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok.

Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (čl. 7 ods. 1 smernice).

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 smernice). Citované ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku, teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011).

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, takáto zmluvná podmienka je neplatná, jedná sa o absolútnu neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, naviac zákonom výslovne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom, ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu. Súd je povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a to aj z takej, ktorú už skôr judikoval. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejмый a rešpektovaný subjektmi práva, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania, je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke.

S ohľadom na vyššie uvedené mal súd za to, že nárok uplatnený žalobcom z titulu zmluvnej pokuty nemožno žalobcovi priznať, nakoľko sa jedná o nárok z absolútne neplatnej neprijateľnej podmienky určenej súdom, preto žalobu v tejto časti zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobca mal v konaní úspech v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel, ako aj v časti, v ktorej zbral žalobu späť, keď návrh bol podaný dôvodne a žalovaný svoju povinnosť čiastočne splnil až po podaní návrhu na začatie konania a z procesného hľadiska nesie zodpovednosť za trovy konania, teda v časti o zaplatenie 285,13 eur, čo predstavuje úspech 73% a neúspech 27%, čo predstavuje úspech žalovaného, a to v časti, v ktorej súd žalobu zamietol. Žalobcovi po odpočítaní úspechu žalovaného vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 46%.

Odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 10 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhlášky“) predstavuje sumu 28,22 eur.

Žalobcovi tak vznikol nárok na odmenu za štyri úkony - prevzatie a príprava zastúpenia, návrh na vydanie platobného rozkazu, účasť na pojednávaní dňa 04.12.2015 (len vo výške 7,06 eur -1 zo sumy 28,22 eur podľa §13a ods. 4 vyhl.) a dňa 23.03.2016 podľa § 13a ods. 1 písm. a), c), d) cit. vyhl., teda spolu odmena v sume 91,72 eur a na režijný paušál za 3 úkony v roku 2015 po 8,39 eur a 1 úkon v roku 2016 po 8,58 eur v zmysle § 16 ods. 3 vyhl., teda spolu 33,75 eur.

Súd taktiež priznal náhradu za stratu času za 13 začatých polhodín (jedna polhodina 13,98 eur) na ceste Dolný Kubín - Vranov nad Topľou a späť za účasť zástupcu na pojednávaní dňa 04.12.2015 v sume 181,74 eur a náhradu za stratu času za 13 začatých polhodín (jedna polhodina 14,30 eur) na ceste Dolný Kubín - Vranov nad Topľou a späť za účasť zástupcu na pojednávaní dňa 23.03.2016 v sume 185,90 eur, teda spolu vo výške 367,64 eur a cestovné za cestu na pojednávanie na tunajší súd dňa 04.12.2015 motorovým vozidlom na ceste Dolný Kubín - Vranov nad Topľou a späť pri počte 221 kilometrov, priemernej spotrebe 6,9 l/100 km a cene pohonných hmôt bez DPH 1,09 eur /l a základnej náhrade 0,183 eur, vo výške 114,04 eur a cestovné za cestu na pojednávanie na tunajší súd dňa 23.03.2016 motorovým vozidlom na ceste Dolný Kubín - Vranov nad Topľou a späť pri počte 221 kilometrov, priemernej spotrebe 6,9 l/100 km a cene pohonných hmôt bez DPH 0,96 eur /l a základnej náhrade 0,183 eur, vo výške 110,06 eur, teda cestovné spolu 224,10 eur.

Takto mal súd za to, že žalobcovi vznikol nárok na trovy právneho zastúpenia v sume pozostávajúcej z odmeny 91,72 eur, režijného paušálu 33,75 eur, náhrady cestovného sume 224,10 eur a náhrady za stratu času v sume 367,64 eur a k tomu DPH vo výške 20% z odmeny, režijného paušálu, cestovného a náhrady za stratu času, z položiek, z ktorých bola uplatnená právnym zástupcom, v zmysle § 18 ods. 3 cit. vyhl., teda 20% zo sumy 717,21 eur, t.j. 143,44 eur. Takto trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 860,69 eur.

Ako súd uviedol vyššie, žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 46%, preto zaviazal žalovanú na zaplatenie trov právneho zastúpenia v sume 395,91 eur (46% zo sumy 860,69 eur) a iných trov konania pozostávajúcich z poplatku z návrhu na začatie konania, pričom žalobca uhradil poplatok v sume 23 eur a preto mu vznikol nárok na náhradu trov v sume 10,58 eur (46% zo sumy 23 eur).

Podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku druhá veta súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd vzhľadom na osobné, rodinné a majetkové pomery žalovaného povolil mu zaplatiť peňažné plnenie na zaplatenie ktorého bol v rozsudku zaviazaný v mesačných splátkach v sume a za podmienok uvedených vo výroku tohto rozsudku.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.